

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 366

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

4 listopada 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1625 z dnia 25 sierpnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/1626 z dnia 27 października 2020 r. ustanawiające zamknięcie połowów beryksów w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 14 przez statki pływające pod banderą Portugalii 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1627 z dnia 3 listopada 2020 r. w sprawie nadzwyczajnych środków w trzecim okresie odniesienia (2020–2024) systemu skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej w związku z pandemią COVID-19 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1628 z dnia 3 listopada 2020 r. wprowadzające następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych 12

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1629 z dnia 29 października 2020 r. upoważniająca Francję zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE do stosowania obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w porcie 15
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1630 z dnia 3 listopada 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1326 w odniesieniu do kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń przemysłowych, naukowych i medycznych, przyrządów powszechnego użytku, narzędzi elektrycznych i podobnych urządzeń, elektrycznych urządzeń oświetleniowych i podobnych urządzeń, urządzeń multimedialnych oraz aparatury rozdzielczej i sterowniczej 17

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/1631 z dnia 22 października 2020 r. w sprawie przekazania uprawnień do podejmowania decyzji w odniesieniu do przekazywania poufnych informacji statystycznych dotyczących statystyki gospodarczej i finansowej Urzędowi Statystycznemu Unii Europejskiej (Eurostatowi) (EBC/2020/53)	21
--	----

ZALECENIA

★ Zalecenie Rady (UE) 2020/1632 z dnia 30 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w strefie Schengen w odpowiedzi na pandemię COVID-19	25
--	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/1625

z dnia 25 sierpnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 118 ust. 1 i 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2016/429 ustanowiono przepisy dotyczące zapobiegania chorobom przenoszonym się lub przenoszonym na zwierzęta lub na ludzi oraz przepisy dotyczące zwalczania takich chorób, w tym między innymi przepisy dotyczące zakładów, w których utrzymywane są zwierzęta lądowe, i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w Unii. W rozporządzeniu uprawnia się również Komisję do przyjęcia przepisów mających na celu uzupełnienie niektórych innych niż istotne elementów tego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych.
- (2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2035 ⁽²⁾ ustanowiono uzupełniające przepisy dotyczące zarejestrowanych i zatwierdzonych zakładów dla utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych. W szczególności w części III tytuł II tego rozporządzenia delegowanego określono przepisy dotyczące identyfikowalności utrzymywanych owiec i kóz, w tym obowiązki podmiotów w odniesieniu do środków i metod identyfikacji tych zwierząt.
- (3) Ponadto w art. 46 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 przewidziano pewne odstępstwa od wymogów dotyczących identyfikowalności utrzymywanych owiec i kóz, o których to wymogach mowa jest w art. 45 tego aktu. Jedno z tych odstępstw polega na tym, że podmioty utrzymujące owce i kozy w wieku poniżej 12 miesięcy mogą oznaczać swoje zwierzęta za pomocą pojedynczego kolczyka elektronicznego z widocznym niepowtarzalnym numerem rejestracyjnym i kodem identyfikacyjnym, jeżeli takie zwierzęta mają zostać przemieszczone do rzeźni w tym samym państwie członkowskim po przejściu przez etap gromadzenia albo po poddaniu ich opasowi. Po przyjęciu rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035 Komisja otrzymała różne uwagi od niektórych zainteresowanych stron i państw członkowskich dotyczące potencjalnych skutków stosowania tego odstępstwa, które uznano za zbyt uciążliwe dla hodowców owiec i kóz, w szczególności biorąc pod uwagę niską cenę rynkową uzyskiwaną

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 115).

przez tych hodowców za zwierzęta poddawane ubojowi w celu spożycia przez ludzi. Uwzględniając przesłanki ustanowione w art. 118 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/429, można uznać, że zwykłe kolczyki lub zwykłe opaski na pęcinę zapewniają wystarczający poziom identyfikowalności, jeżeli młode utrzymywane owce i kozy z różnych zakładów pochodzenia są przemieszczane do rzeźni po poddaniu opasowi. Ponadto wystarczający poziom identyfikowalności można zapewnić tylko wtedy, gdy takie przemieszczenia są rejestrowane w jednej bazie danych, a zatem mają miejsce w tym samym państwie członkowskim, co również stanowi wymóg w odniesieniu do większości pozostałych odstępstw przewidzianych w art. 46 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035.

- (4) Biorąc pod uwagę powyższe względy, należy zmienić rozporządzenie (UE) 2019/2035 poprzez dodanie dodatkowego odstępstwa dotyczącego młodych owiec i kóz utrzymywanych przez człowieka, tak aby nie nakładać nieproporcjonalnych obciążeń i kosztów na podmioty, przy jednoczesnym zapewnieniu identyfikowalności utrzymywanych owiec i kóz oraz sprawnego funkcjonowania systemu identyfikacji i rejestracji tych zwierząt.
- (5) Ponadto art. 108 rozporządzenia (UE) 2016/429 zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia systemu identyfikacji i rejestracji utrzymywanych zwierząt lądowych, w tym utrzymywanych owiec i kóz. Aby system ten właściwie funkcjonował, musi mieć odpowiednie procedury, w tym dotyczące zarządzania odstępstwami stosowanymi w państwach członkowskich. W celu uniknięcia wszelkiego ryzyka dla zdrowia zwierząt oraz w celu zapewnienia identyfikowalności utrzymywanych owiec i kóz, państwa członkowskie, które stosują niektóre odstępstwa przewidziane w art. 46 rozporządzenia (UE) 2019/2035, powinny być zobowiązane do ustanowienia procedur dotyczących stosowania tych odstępstw.
- (6) Ze względu na to, że rozporządzenie delegowane (UE) 2019/2035 stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tej daty,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2035 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 45 ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jeden ze środków identyfikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z odstępstwami, o których mowa w art. 46;”;

- 2) w art. 46 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Na zasadzie odstępstwa od art. 45 ust. 2 podmioty utrzymujące owce i kozy, które mają zostać przemieszczone do rzeźni po poddaniu ich opasowi w innym zakładzie, mogą oznaczyć każde zwierzę co najmniej za pomocą zwykłego kolczyka lub zwykłej opaski na pęcinę, które są wymienione w załączniku III lit. a) i b), w taki sposób, aby niepowtarzalny numer rejestracyjny zakładu urodzenia zwierzęcia albo jego kod identyfikacyjny były widoczne, czytelne i trwałe, pod warunkiem że zwierzęta te:

- a) nie są przeznaczone do przemieszczania do innego państwa członkowskiego;

oraz

- b) poddawane są ubojowi przed osiągnięciem wieku 12 miesięcy.”;

- 3) w art. 48 ust. 4 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) podmioty o zastosowanie odstępstw przewidzianych w art. 46 ust. 4 i 5.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2020/1626**z dnia 27 października 2020 r.****ustanawiające zamknięcie połowów beryksów w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 14 przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2018/2025 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2020.
- (2) Zgodnie z informacjami otrzymanymi przez Komisję statki pływające pod banderą Portugalii lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę przyznaną na 2020 r. na połowy stada beryksów w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 14.
- (3) Należy zatem zakazać pewnych rodzajów działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wykorzystanie kwot połowowych**

Kwotę połowową przyznaną Portugalii na 2020 r. i dotyczącą stada beryksów w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 14 oraz określoną w załączniku uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

1. Z dniem określonym w załączniku zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada, o którym mowa w art. 1, przez statki pływające pod banderą Portugalii lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności zakazuje się poszukiwania ryb, zarzucania, nastawiania lub wybierania narzędzi połowowych w celu połowów z tego stada.
2. Przeladunek, zatrzymywanie na statku, przetwarzanie na statku, przenoszenie, umieszczanie w sadzach, tuczenie i wyładowywanie ryb i produktów rybołówstwa z tego stada złowionych przez te statki są dozwolone w odniesieniu do połowów dokonanych przed tą datą.
3. Niezamierzone połowy gatunków z tego stada dokonywane przez te statki wprowadza się na statki rybackie i zatrzymuje na nich, rejestruje, wyładowuje i odlicza od kwot zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2025 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające na lata 2019 i 2020 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych (Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2020 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Nr	29/TQ2025
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	ALF/3X14-
Gatunek	Beryksy (<i>Beryx</i> spp)
Obszar	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 14
Data	15.10.2020

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1627**z dnia 3 listopada 2020 r.****w sprawie nadzwyczajnych środków w trzecim okresie odniesienia (2020–2024) systemu skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej w związku z pandemią COVID-19**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 6,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/317 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady i procedury wdrażania systemu skuteczności działania i opłat, w tym skuteczności działania służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych, a także określania i nakładania opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej na użytkowników przestrzeni powietrznej oraz ich egzekwowania od tych użytkowników.
- (2) Pandemia COVID-19 doprowadziła do gwałtownego spadku natężenia ruchu lotniczego w wyniku znacznego spadku popytu i bezpośrednich środków zastosowanych przez państwa członkowskie oraz państwa trzecie w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się ognisk pandemicznych. Nadzwyczajne okoliczności spowodowane pandemią COVID-19 mają znaczny wpływ na obecne procesy i środki związane z wdrażaniem systemu skuteczności działania i opłat w trzecim okresie odniesienia (2020–2024) („OO3”), w tym ustanawianie docelowych parametrów skuteczności działania i stawek jednostkowych, a także stosowanie systemów zachęt i mechanizmów podziału ryzyka. Doprowadziło to do wyjątkowej sytuacji, której należy zaradzić za pomocą szczególnych środków tymczasowych.
- (3) Do dnia 1 października 2019 r. państwa członkowskie przedstawiły Komisji swoje projekty planów skuteczności działania na OO3, a następnie – do dnia 21 listopada 2019 r. – zaktualizowane plany skuteczności działania. Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Komisja przeprowadziła analizę spójności tych projektów planów skuteczności działania z ogólnounijnymi docelowymi parametrami skuteczności działania określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/903 ⁽⁴⁾. Zarówno projekty planów skuteczności działania, jak i ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania sporządzono jednak przed wybuchem pandemii COVID-19, a zatem nie uwzględniają one wynikających z tego znacząco zmienionych okoliczności dla transportu lotniczego.
- (4) Z uwagi na znaczący i bezprecedensowy wpływ pandemii COVID-19 na sektor lotnictwa, a w szczególności na zapewnianie służb żeglugi powietrznej, do celów OO3 należy wprowadzić określone przepisy stanowiące odstępstwo od przepisów rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317. Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/317 powinno mieć zastosowanie do tego okresu odniesienia, chyba że niniejsze rozporządzenie wyraźnie stanowi inaczej. Podobnie niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na korekty stawek jednostkowych pochodzące z drugiego okresu odniesienia, których podstawą jest rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 391/2013 ⁽⁵⁾.
- (5) Biorąc pod uwagę niepewność co do zmian w ruchu w następstwie wybuchu pandemii COVID-19, jak dotąd nie są dostępne wystarczająco solidne prognozy ruchu na okres do 2024 r. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów szczególnych dotyczących ustalania skorygowanych ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania na OO3, aby zapewnić dalszą realizację tego okresu odniesienia. Otrzymano zapewnienia co do opublikowania na początku listopada 2020 r. zaktualizowanej prognozy ruchu STATFOR na OO3. Ta prognoza ruchu stanowić będzie podstawę do zainicjowania przeglądu ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania na

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 10.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/317 z dnia 11 lutego 2019 r. ustanawiające system skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz uchylające rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013 (Dz.U. L 56 z 25.2.2019, s. 1).⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/903 z dnia 29 maja 2019 r. ustanawiająca ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania sieci zarządzania ruchem lotniczym na trzeci okres odniesienia rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2020 r. i kończący się w dniu 31 grudnia 2024 r. (Dz.U. L 144 z 3.6.2019, s. 49).⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 391/2013 z dnia 3 maja 2013 r. ustanawiające wspólny system opłat za korzystanie ze służb żeglugi (Dz.U. L 128 z 9.5.2013, s. 31).

OO3. Biorąc pod uwagę ograniczenia w czasie, proces ustalania tych skorygowanych docelowych parametrów w drodze wyjątku nie powinien podlegać wszystkim procedurom i terminom określonym w art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317. Aby umożliwić Komisji ustalenie skorygowanych docelowych parametrów, do dnia 15 grudnia 2020 r. krajowe organy nadzoru powinny udostępnić Komisji dane dotyczące kosztów pierwotnych i informacje o prognozach ruchu dla odpowiednich lat kalendarzowych jako wkład w ustalanie skorygowanych ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania na OO3. Komisja powinna przyjąć skorygowane ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania na OO3 nie później niż dnia 1 maja 2021 r.

- (6) Po ustaleniu przez Komisję skorygowanych ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania na OO3 państwa członkowskie powinny sporządzić plany skuteczności działania zawierające skorygowane docelowe parametry skuteczności działania na OO3. Proces ustalania docelowych parametrów skuteczności działania na szczelbu krajowym lub na szczelbu funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej należy zakończyć dopiero po przyjęciu skorygowanych ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania. Należy odpowiednio ustalić nowy termin składania projektów planów skuteczności działania.
- (7) Ponieważ okoliczności spowodowane pandemią COVID-19 doprowadziły do nieuniknionego opóźnienia procedur związanych z opracowywaniem, oceną i przyjmowaniem planów skuteczności działania, uwzględniając kryteria określone w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, docelowe parametry skuteczności działania w zakresie efektywności kosztowej zawarte w ostatecznej wersji planów skuteczności działania powinny obowiązywać z mocą wsteczną od początku okresu odniesienia – zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317. Powinny jednak wywoływać skutki wyłącznie poprzez korekty stawek jednostkowych w kolejnych latach kalendarzowych.
- (8) We wrześniu 2019 r. menedżer sieci przedstawił Komisji projekt planu skuteczności działania sieci na OO3 zgodnie z art. 19 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317. Komisja oceniła plan skuteczności działania sieci zgodnie z art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia. Z uwagi na istotną zmianę okoliczności spowodowaną wpływem pandemii COVID-19, która nastąpiła po złożeniu projektu planu skuteczności działania sieci, menedżer sieci powinien sporządzić i przedłożyć Komisji do oceny nowy projekt planu skuteczności działania sieci. Należy odpowiednio ustalić termin złożenia tego planu.
- (9) Oczekuje się, że skorygowane ustalone koszty na połączone lata kalendarzowe 2020 i 2021 odzwierciedlają dodatkową niepewność i należyte uwzględniają niższe natężenie ruchu spowodowane okolicznościami pandemii COVID-19.
- (10) Aby złagodzić poważny wpływ pandemii COVID-19 na użytkowników przestrzeni powietrznej w OO3, konieczne jest zastosowanie przepisów szczególnych do celów lat kalendarzowych 2020 i 2021 w odniesieniu do korekty docelowych parametrów skuteczności działania w kluczowym obszarze skuteczności działania dotyczącym efektywności kosztowej na szczelbu ogólnounijnym i lokalnym, wdrażania systemów zachęt i mechanizmów podziału ryzyka, a także korekt stawek jednostkowych z tych dwóch lat kalendarzowych.
- (11) W celu zapewnienia właściwego stosowania systemu skuteczności działania i opłat w OO3 oraz biorąc pod uwagę perspektywiczny charakter ustalania docelowych parametrów skuteczności działania, korekta docelowych parametrów skuteczności działania w zakresie efektywności kosztowej na szczelbu ogólnounijnym i lokalnym powinna obejmować ustalone koszty z lat kalendarzowych 2020 i 2021 jako jednego okresu. Przy ustalaniu tych zmienionych docelowych parametrów efektywności kosztowej na poziomie ogólnounijnym i lokalnym należy odpowiednio uwzględnić rzeczywiste koszty poniesione przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej i państwa członkowskie.
- (12) Należy dostosować przepisy regulujące skutki późnego przyjęcia planów skuteczności działania określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2019/317 w taki sposób, aby złagodzić poważny wpływ finansowy, jaki w przeciwnym razie mechanizmy te wywarłyby na użytkowników przestrzeni powietrznej, a także aby uniknąć nadmiernej zmienności stawek jednostkowych w OO3. W tym celu odpowiednie korekty stawek jednostkowych powinny w drodze wyjątku obejmować okres pięciu lat kalendarzowych. Krajowym organom nadzoru należy umożliwić przedłużenie terminu do siedmiu lat kalendarzowych w sytuacjach, gdy jest to konieczne w celu uniknięcia nieproporcjonalnego wpływu przeniesień na stawki jednostkowe naliczane użytkownikom przestrzeni powietrznej.
- (13) Państwa członkowskie mogą wdrożyć dodatkowe środki w celu zrównoważenia wpływu pandemii COVID-19 na poziom opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej w OO3 poprzez zastosowanie art. 29 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317.
- (14) Aby ułatwić krajowym organom nadzoru i Komisji wywiązywanie się ze spoczywających na nich obowiązków w zakresie monitorowania, instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej powinny być zobowiązane do złożenia tym organom do dnia 15 grudnia 2020 r. sprawozdania dotyczącego środków wdrożonych w celu zaradzenia finansowym i operacyjnym skutkom pandemii COVID-19 dla ich działalności.

- (15) Należy niezwłocznie zastosować przepisy wyjątkowe w celu umożliwienia Komisji i państwom członkowskim szybkiego wdrożenia odpowiednich środków w odniesieniu do procesu ustalania docelowych parametrów skuteczności działania dla OO3 oraz złagodzenia skutków finansowych kryzysu związanego z COVID-19 dla użytkowników przestrzeni powietrznej. Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (16) Komitet ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej nie wydał opinii. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu odwoławczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się nadzwyczajne środki, które należy stosować w trzecim okresie odniesienia („OO3”) systemu skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317. Zastosowanie mają przepisy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317, chyba że niniejsze rozporządzenie wyraźnie stanowi inaczej.

Artykuł 2

Ustalanie skorygowanych ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania na OO3

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 Komisja ustala do dnia 1 maja 2021 r. skorygowane ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania na OO3.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 do dnia 15 grudnia 2020 r. krajowe organy nadzoru przekazują Komisji jako wkład w ustalanie skorygowanych ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania dane dotyczące kosztów pierwotnych i informacje o prognozach ruchu obejmujące OO3.
3. Wymogi określone w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 nie mają zastosowania do przygotowywania skorygowanych ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania na OO3, o których mowa w ust. 1. Konsultacja, o której mowa w art. 9 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317, obejmuje, na zasadzie odstępstwa od tego przepisu, projekty skorygowanych wartości ogólnounijnych docelowych parametrów skuteczności działania.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 skorygowane ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania na OO3, o których mowa w ust. 1, obejmują – oprócz docelowych parametrów skuteczności działania dla kluczowych wskaźników skuteczności działania, o których mowa w sekcji 1 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 – docelowe parametry skuteczności działania dla kluczowego wskaźnika skuteczności działania, zmienionego w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Składanie i ocena projektów planów skuteczności działania

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 państwa członkowskie przygotowują i składają Komisji do dnia 1 października 2021 r. projekty planów skuteczności działania sporządzone zgodnie z art. 10 tego rozporządzenia wykonawczego oraz zawierające skorygowane docelowe parametry skuteczności działania zapewniające spójność ze skorygowanymi ogólnounijnymi docelowymi parametrami skuteczności działania, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 projekty planów skuteczności działania, o których mowa w ust. 1, obejmują – oprócz docelowych parametrów skuteczności działania dla kluczowych wskaźników skuteczności działania, o których mowa w sekcji 2 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 – docelowe parametry skuteczności działania dla kluczowego wskaźnika skuteczności działania, zmienionego w art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 lit. b) oraz art. 11 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 systemy zachęt w zakresie docelowych parametrów skuteczności działania w kluczowym obszarze skuteczności działania dotyczącym przepustowości, o których mowa w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia wykonawczego, podlegają następującym wymagom w odniesieniu do OO3:
 - a) systemy zachęt obejmują wyłącznie lata kalendarzowe 2022–2024. Państwa członkowskie odzwierciedlają ten ograniczony okres obowiązywania systemów zachęt w swoich projektach planów skuteczności działania, o których mowa w ust. 1;

- b) systemy zachęt wywierają skutki finansowe w postaci przeniesień oraz późniejszych korekt stawek jednostkowych dopiero od pierwszego roku następującego po przyjęciu planu skuteczności działania.
4. W odniesieniu do kluczowego obszaru skuteczności działania dotyczącego efektywności kosztowej docelowe parametry skuteczności działania zawarte w ostatecznych planach skuteczności działania na OO3 przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 16 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 stosuje się wstecznie od początku okresu odniesienia zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/317 nie później niż dnia 1 października 2021 r. menedżer sieci przedstawia Komisji do oceny skorygowany plan skuteczności działania sieci na OO3.

Artykuł 4

Odstępstwa dotyczące kluczowych wskaźników skuteczności działania na OO3

1. Na zasadzie odstępstwa od sekcji 1 pkt 4.1 lit. a) i b) w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 kluczowy wskaźnik skuteczności działania dotyczący zmiany ogólnounijnych średnich ustalonych kosztów jednostkowych (DUC) trasowych służb żeglugi powietrznej z roku na rok określa się – w odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 – jako łączną wartość dla tych dwóch lat, wyrażoną jako zmiana procentowa w stosunku do ogólnounijnej wartości bazowej, o której mowa w art. 9 ust. 4 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317. W tym celu pojedynczy średni ogólnounijny DUC dla lat kalendarzowych 2020 i 2021 oblicza się jako stosunek całkowitych ustalonych kosztów na trasie na szczeblu unijnym dla tych dwóch lat kalendarzowych do całkowitej liczby trasowych jednostek usługowych na szczeblu unijnym dla tych dwóch lat kalendarzowych.
2. Na zasadzie odstępstwa od sekcji 2 pkt 4.1 lit. a) ppkt (i) oraz (iii) w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 kluczowy wskaźnik skuteczności działania dotyczący DUC trasowych służb żeglugi powietrznej na szczeblu lokalnym określa się – w odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 – jako łączną wartość dla tych dwóch lat. W tym celu pojedynczy średni DUC dla lat kalendarzowych 2020 i 2021 oblicza się jako stosunek całkowitych ustalonych kosztów na trasie dla tych dwóch lat kalendarzowych do całkowitej liczby trasowych jednostek usługowych dla tych dwóch lat kalendarzowych w odniesieniu do danej strefy pobierania opłat.

Artykuł 5

Odstępstwa dotyczące obliczania i ustalania stawek jednostkowych i powiązanych korekt

1. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 korekty stawek jednostkowych zgodnie z art. 27 ust. 2–5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 oblicza się na podstawie odpowiednich całkowitych kosztów ustalonych dla tych dwóch lat oraz całkowitych utraconych przychodów lub całkowitych dodatkowych przychodów wynikających z różnicy między jednostkami usługowymi przewidywanymi w planie skuteczności działania a faktycznie zarejestrowanymi jednostkami usługowymi dla tych dwóch lat. Przedmiotowe dwa lata traktuje się jako jeden okres i zastępują one okres przewidziany w tych przepisach jako „rok n”. Bez uszczerbku dla art. 29 ust. 5 akapit drugi zdanie ostatnie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 korekty stawek jednostkowych przeprowadza się w latach kalendarzowych 2023 i 2024.
2. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 korekty stawek jednostkowych zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 oblicza się na podstawie odpowiednich całkowitych kosztów ustalonych dla tych dwóch lat oraz całkowitych utraconych przychodów lub całkowitych dodatkowych przychodów wynikających z różnicy między jednostkami usługowymi przewidywanymi w planie skuteczności działania a faktycznie zarejestrowanymi jednostkami usługowymi dla tych dwóch lat. Przedmiotowe dwa lata traktuje się jako jeden okres i zastępują one okres przewidziany w tych przepisach jako „rok n”. Bez uszczerbku dla art. 29 ust. 5 akapit drugi zdanie ostatnie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 korekty stawek jednostkowych przeprowadza się w latach kalendarzowych 2023 i 2024.
3. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 zmniejszenia lub zwiększenia stawek jednostkowych zgodnie z art. 28 ust. 4–6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 oblicza się na podstawie odpowiednich całkowitych kosztów ustalonych oraz odpowiednich całkowitych kosztów rzeczywistych dla tych dwóch lat. Przedmiotowe dwa lata traktuje się jako jeden okres i zastępują one okres roku kalendarzowego przewidziany w tych przepisach. Bez uszczerbku dla art. 29 ust. 5 akapit drugi zdanie ostatnie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 zmniejszenia lub zwiększenia stawek jednostkowych, które mają być dokonane w roku n+2, przeprowadza się w roku kalendarzowym 2023.
4. W odniesieniu do OO3, zgodnie z art. 29 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 korekty oblicza się na podstawie projektów planów skuteczności działania mających zastosowanie do ustalania stawek jednostkowych na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317.

Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 korekty są rozłożone równomiernie na okres pięciu lat kalendarzowych począwszy od roku następującego od roku, w którym przyjęto plan skuteczności działania.

5. Krajowy organ nadzoru może postanowić o przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 4, do maksymalnie siedmiu lat kalendarzowych w sytuacjach, gdy jest to konieczne w celu uniknięcia nieproporcjonalnego wpływu przeniesień na stawki jednostkowe naliczane użytkownikom przestrzeni powietrznej.

Artykuł 6

Dodatkowa sprawozdawczość i dodatkowe monitorowanie

1. Oprócz obowiązków określonych w art. 4 i 36 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317 do dnia 15 grudnia 2020 r. instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej składają krajowemu organowi nadzoru sprawozdanie, w którym wskazują środki wdrożone w celu zaradzenia finansowym i operacyjnym skutkom pandemii COVID-19 dla ich działalności. Po otrzymaniu sprawozdania krajowy organ nadzoru przekazuje je Komisji.
2. Krajowe organy nadzoru i Komisja mogą wykorzystywać informacje zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, do celów wykonywania zadań związanych z monitorowaniem, o których mowa w art. 37 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/317.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1628**z dnia 3 listopada 2020 r.****wprowadzające następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem ds. Środków Ochronnych i Wspólnych Reguł Wywozu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 2 rozporządzenia (UE) 2015/478 Francja poinformowała Komisję, że tendencje w przywozie etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych wydają się wymagać nadzoru. W szczególności Francja zwróciła się o wprowadzenie następczego (wstecznego) nadzoru.
- (2) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) 2015/478 nadzór unijny może zostać wprowadzony w przypadku, gdy tendencja w przywozie danego produktu grozi spowodowaniem szkody dla producentów unijnych oraz gdy wymaga tego interes Unii. W art. 7 rozporządzenia (UE) 2015/755 umożliwiono wprowadzenie nadzoru, jeżeli wymaga tego interes Unii. Następczy (wsteczny) nadzór może zostać wprowadzony na mocy obu rozporządzeń, odpowiednio na podstawie art. 10 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. a).
- (3) Na podstawie informacji przedłożonych przez Francję przywóz do Unii etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych wzrósł w latach 2017–2019 o 512 % (z 87,6 tys. ton do 536,2 tys. ton). Ponadto w 2019 r. ceny przywozu etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych z sześciu głównych źródeł przywozu podcinały ceny producentów unijnych średnio o 15 %.
- (4) Szacowana konsumpcja etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych w UE wzrosła w latach 2017–2019 o 10 % (z 3,9 mln ton do 4,3 mln ton). W tym samym okresie światowa produkcja etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych wzrosła natomiast z 80,6 mln ton do 87,5 mln ton. Ze względu na wielkość światowej produkcji w porównaniu z całkowitą konsumpcją w UE uznaje się, że nawet niewielkie zakłócenia na światowym rynku etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych mogą mieć bardzo poważny wpływ na podaż na rynku UE, zarówno pod względem ilości, jak i cen.
- (5) Ponadto około 84 % całkowitej światowej produkcji etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych (ponad 70 mln ton) koncentruje się w Stanach Zjednoczonych (54 %) i Brazylii (30 %). Te dwa państwa dysponują tak dużą zdolnością produkcyjną, że nawet ograniczona nadwyżka ich rocznej produkcji może przekładać się na nadmierną podaż na rynku światowym, co może mieć negatywne skutki dla znacznie mniejszych rynków, takich jak UE. W ciągu ostatnich trzech lat przywóz z USA do UE stale wzrastał, a przywóz z Brazylii gwałtownie wzrósł w pierwszych miesiącach 2020 r.
- (6) Należy również przypomnieć, że w ciągu ostatnich pięciu lat na rynku USA zaobserwowano niewielką nadwyżkę mocy produkcyjnych, co skłoniło wiele krajów (np. Brazylię, Chiny, Peru, Kolumbię) do wprowadzenia lub przywrócenia środków w celu ograniczenia przywozu etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych z USA. Oczywiście ilości wcześniej wywożone z USA na te rynki mogą obecnie zostać przekierowane na inne rynki, np. rynek UE. Należy ponadto przypomnieć, że unijne środki antydumpingowe dotyczące etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych zostały uchylone w maju 2019 r.
- (7) Ponieważ w ostatnich latach przywóz powiększył się, udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się. W ostatnich miesiącach popyt w UE spadł, a sytuacja gospodarcza przemysłu Unii pogorszyła się. Gdy sytuacja na rynku poprawi się, można się spodziewać masowego wywozu do UE istniejących niewykorzystanych zapasów w państwach spoza UE będących głównymi producentami, co uniemożliwi przemysłowi Unii przezwyciężenie problemów. Ponadto nie można wykluczyć, że w celu utrzymania działalności produkcyjnej niektóre rządy mogą wprowadzić subsydia lub inne formy wsparcia na rzecz sektora produkcji etanolu. Niektóre projekty dotyczące wsparcia są już przedmiotem dyskusji w USA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33.

- (8) Z analizy ostatnich tendencji w przywozie etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych oraz obecnej nadwyżki mocy produkcyjnych wynika, że szkodliwe skutki dla producentów unijnych mogą pojawić się szybko w najbliższej przyszłości.
- (9) Interes Unii wymaga zatem, aby przywóz etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych podlegał następnie (wstępnemu) nadzorowi unijnemu w celu dostarczania informacji statystycznych, przed opracowaniem oficjalnych statystyk dotyczących przywozu, pozwalających na szybką analizę tendencji przywózowych z wszystkich państw trzecich. Szybka dostępność i przewidywalność danych dotyczących handlu jest konieczna, aby móc skutecznie reagować na problem dużej wrażliwości unijnego rynku etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych na nagłe zmiany na światowych rynkach.
- (10) Ponieważ etanol paliwowy może być klasyfikowany w ramach różnych pozycji CN obejmujących inne produkty, należy stworzyć specjalne kody TARIC w celu zapewnienia odpowiedniego nadzoru ograniczonego wyłącznie do odpowiedniego produktu. Zakres następczego (wstępnego) nadzoru powinien obejmować produkty wymienione w załączniku.
- (11) System nadzoru należy wprowadzić na okres jednego roku, który uznaje się za wystarczający do monitorowania zmian przywozu podczas ożywienia na rynku, do czasu ustabilizowania się sytuacji.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych wymienionego w załączniku do niniejszego rozporządzenia podlega następnie (wstępnemu) nadzorowi unijnemu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/478 i rozporządzeniem (UE) 2015/755.
2. Klasyfikacja wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem opiera się na TARIC. Pochodzenie wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem ustala się zgodnie z art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje przez jeden rok.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Wykaz produktów podlegających następczemu (wstecznemu) nadzorowi unijnemu

Produktem podlegającym następczemu (wstecznemu) nadzorowi jest etanol paliwowy ze źródeł odnawialnych, tj. alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażony lub nieskażony, z wyłączeniem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, ale z uwzględnieniem alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszankach z benzyną o zawartości alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), przeznaczony do użycia jako paliwo. Produkt podlegający nadzorowi obejmuje również alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) zawarty w eterze etylo-tert-butylovym (ETBE).

Zakres produktu jest ograniczony wyłącznie do etanolu ze źródeł odnawialnych wykorzystywanego do celów paliwowych. W związku z tym etanol syntetyczny i etanol ze źródeł odnawialnych przeznaczone do zastosowań innych niż paliwowe, tj. do zastosowań przemysłowych i do napojów, nie są objęte niniejszą procedurą.

Produkt podlegający nadzorowi jest obecnie sklasyfikowany pod następującymi kodami CN i TARIC:

KODY CN	ROZSZERZENIA KODÓW TARIC
ex 2207 10 00	11
ex 2207 20 00	11
ex 2208 90 99	11
ex 2710 12 21	10
ex 2710 12 25	10
ex 2710 12 31	10
ex 2710 12 41	10
ex 2710 12 45	10
ex 2710 12 49	10
ex 2710 12 50	10
ex 2710 12 70	10
ex 2710 12 90	10
ex 3814 00 10	10
ex 3814 00 90,	70
ex 3820 00 00	10
ex 3824 99 92	66

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2020/1629

z dnia 29 października 2020 r.

upoważniająca Francję zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE do stosowania obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w porcie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem z dnia 7 sierpnia 2019 r. Francja zwróciła się o upoważnienie do stosowania obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na zacumowane w porcie statki żeglugi morskiej i śródlądowej (zwanej dalej „energią elektryczną pobieraną z lądu”) zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE. Władze francuskie przekazały dodatkowe informacje i wyjaśnienia w dniach 4 marca 2020 r. i 30 kwietnia 2020 r.
- (2) Dzięki zastosowaniu obniżonej stawki opodatkowania Francja zamierza dalej wspierać wdrażanie i wykorzystanie energii elektrycznej pobieranej z lądu. Korzystanie z energii elektrycznej z tego źródła jest uznawane za mniej szkodliwy dla środowiska sposób zaopatrywania w energię elektryczną statków zacumowanych w porcie niż spalanie przez nie paliw bunkrowych.
- (3) Ponieważ korzystanie z energii elektrycznej pobieranej z lądu zapobiega emisji zanieczyszczeń powietrza w wyniku spalania paliw bunkrowych przez statki zacumowane w porcie, polepsza ono lokalną jakość powietrza w miastach portowych. Przy uwzględnieniu szczególnych warunków struktury wytwarzania energii elektrycznej we Francji korzystanie z energii elektrycznej pobieranej z lądu zamiast z energii elektrycznej wytwarzanej poprzez spalanie paliw bunkrowych powinno ponadto ograniczyć emisję CO₂ i innych zanieczyszczeń powietrza oraz zmniejszyć hałas. Oczekuje się zatem, że środek ten przyczyni się do osiągnięcia celów polityki Unii w dziedzinie środowiska, zdrowia oraz klimatu.
- (4) Upoważnienie Francji do stosowania obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej pobieranej z lądu nie wykracza poza to, co jest konieczne do zwiększenia wykorzystania takiej energii elektrycznej, ponieważ w większości przypadków wytwarzanie energii elektrycznej na pokładzie statku pozostanie bardziej konkurencyjną alternatywą. Z tego samego powodu oraz ze względu na obecny stosunkowo niski stopień rozpowszechnienia na rynku odpowiedniej technologii stosowanie tej obniżonej stawki opodatkowania nie spowoduje prawdopodobnie, w okresie jej obowiązywania, istotnych zakłóceń konkurencji, a zatem nie będzie miało negatywnego wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (5) Zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE każde upoważnienie przyznawane na podstawie art. 19 ust. 1 tej dyrektywy musi być ściśle ograniczone w czasie. W celu zapewnienia odpowiednio długiego okresu, na który zatwierdza się środek² aby nie zniechęcić odpowiednich podmiotów do dokonywania niezbędnych inwestycji, uzasadnione jest przyznanie wnioskowanego upoważnienia na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. Upoważnienie to powinno jednak wygasnąć z datą rozpoczęcia stosowania dowolnych przepisów ogólnych dotyczących korzyści podatkowych w odniesieniu do energii elektrycznej pobieranej z lądu przyjętych przez Radę na podstawie art. 113 lub innego odpowiedniego postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jeżeli takie przepisy będą miały zastosowanie przed dniem 31 grudnia 2026 r.
- (6) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Upoważnia się Francję do stosowania obniżonej stawki opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w porcie (zwanej dalej „energią elektryczną pobieraną z lądu”), z wyłączeniem prywatnej żeglugi nie-handlowej, pod warunkiem zachowania minimalnych poziomów opodatkowania, o których mowa w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.

W przypadku gdy Rada, działając na podstawie art. 113 lub innego odpowiedniego postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przyjmie przepisy ogólne dotyczące korzyści podatkowych w odniesieniu do energii elektrycznej pobieranej z lądu, niniejsza decyzja przestaje obowiązywać z dniem rozpoczęcia stosowania tych przepisów ogólnych.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2020 r.

W imieniu Rady

M. ROTH

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1630**z dnia 3 listopada 2020 r.**

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1326 w odniesieniu do kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń przemysłowych, naukowych i medycznych, przyrządów powszechnego użytku, narzędzi elektrycznych i podobnych urządzeń, elektrycznych urządzeń oświetleniowych i podobnych urządzeń, urządzeń multimedialnych oraz aparatury rozdzielczej i sterowniczej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE ⁽²⁾ w przypadku urządzeń elektrycznych zgodnych z normami zharmonizowanymi (lub ich częściami), do których odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zakłada się, że spełniają one zasadnicze wymagania objęte tymi normami lub ich częściami określone w załączniku I do tej dyrektywy.
- (2) Komisja zwróciła się – w formie decyzji wykonawczej C(2016) 7641 ⁽³⁾ – do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN), Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) z wnioskiem o opracowanie i zmianę norm zharmonizowanych dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE.
- (3) Na podstawie wniosku zawartego w decyzji wykonawczej C(2016) 7641 CEN i CENELEC zmieniły następujące normy zharmonizowane, do których odniesienie opublikowano w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾: EN 55011:2009, EN 55014-1:2006, EN 55015:2013 oraz EN 55032:2012. Doprowadziło to do przyjęcia, odpowiednio, następujących norm zharmonizowanych i zmian do nich: EN 55011:2016, EN 55011:2016/A1:2017 i EN 55011:2016/A11:2020 w odniesieniu do urządzeń przemysłowych, naukowych i medycznych; EN 55014-1:2017 i EN 55014-1:2017/A11:2020 w odniesieniu do przyrządów powszechnego użytku, narzędzi elektrycznych i podobnych urządzeń; EN IEC 55015:2019 i EN IEC 55015:2019/A11:2020 w odniesieniu do elektrycznych urządzeń oświetleniowych i podobnych urządzeń; oraz EN 55032:2015 i EN 55032:2015/A11:20 w odniesieniu do urządzeń multimedialnych.
- (4) Na podstawie wniosku zawartego w decyzji wykonawczej C(2016) 7641 CEN i CENELEC zmieniły normę zharmonizowaną EN 62026-2:2013, do której odniesienie opublikowano w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾. Doprowadziło to do przyjęcia normy zharmonizowanej EN 62026-2:2013/A1:2019.
- (5) Komisja wraz z CEN i CENELEC oceniła te normy zharmonizowane pod kątem ich zgodności z wnioskiem zawartym w decyzji wykonawczej C(2016) 7641.
- (6) Normy zharmonizowane: EN 55011:2016 (zmieniona normami EN 55011:2016/A1:2017 i EN 55011:2016/A11:2020), EN 55014-1:2017 (zmieniona normą EN 55014-1:2017/A11:2020), EN IEC 55015:2019 (zmieniona normą EN IEC 55015:2019/A11:2020), EN 55032:2015 (zmieniona normą EN 55032:2015/A11:2020) oraz EN 62026-2:2013 (zmieniona normą EN 62026-2:2013/A1:2019) spełniają zasadnicze wymagania, które mają obejmować i które zostały określone w dyrektywie 2014/30/UE. Odniesienia do tych norm zharmonizowanych wraz z odniesieniami do odpowiednich norm, którymi zmieniono wspomniane normy, należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 79).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji C(2016) 7641 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie wniosku o normalizację do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego, Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych w odniesieniu do norm zharmonizowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 246 z 13.7.2018, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 246 z 13.7.2018, s. 1.

- (7) Załącznik I do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1326 ⁽⁶⁾ zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych, zgodność z którymi stanowi podstawę do domniemania zgodności z dyrektywą 2014/30/UE. W celu zapewnienia, aby odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/30/UE były wymienione w jednym akcie prawnym, odniesienia do tych norm wraz z odniesieniami do odpowiednich norm, którymi zmieniono wspomniane normy, należy włączyć do tego załącznika.
- (8) Z serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* należy zatem wycofać odniesienia do następujących norm zharmonizowanych wraz z odniesieniami do odpowiednich norm, którymi zmieniono lub poprawiono wspomniane normy: EN 55011:2009 (zmienionej normą EN 55011:2009/A1:2010), EN 55014-1:2006 (zmienionej normami EN 55014-1:2006/A1:2009 i EN 55014-1:2006/A2:2011), EN 55015:2013, EN 55032:2012 (poprawionej normą EN 55032:2012/AC:2013) oraz EN 62026-2:2013.
- (9) Załącznik II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1326 zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/30/UE, które wycofuje się z serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Te odniesienia wraz z odniesieniami do odpowiednich norm, którymi zmieniono lub poprawiono wspomniane normy, należy zatem włączyć do tego załącznika.
- (10) Aby dać producentom wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do stosowania norm zharmonizowanych: EN 55011:2016 (zmienionej normami EN 55011:2016/A1:2017 i EN 55011:2016/A11:2020), EN 55014-1:2017 (zmienionej normą EN 55014-1:2017/A11:2020), EN IEC 55015:2019 (zmienionej normą EN IEC 55015:2019/A11:2020), EN 55032:2015 (zmienionej normą EN 55032:2015/A11:2020) oraz EN 62026-2:2013 (zmienionej normą EN 62026-2:2013/A1:2019), należy odroczyć wycofanie odniesień do następujących norm zharmonizowanych, w tym do odpowiednich norm, którymi zmieniono lub poprawiono wspomniane normy: EN 55011:2009 (zmienionej normą EN 55011:2009/A1:2010), EN 55014-1:2006 (zmienionej normami EN 55014-1:2006/A1:2009 i EN 55014-1:2006/A2:2011), EN 55015:2013, EN 55032:2012 (poprawionej normą EN 55032:2012/AC:2013) oraz EN 62026-2:2013.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2019/1326.
- (12) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę do domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie z dniem jej opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1326 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1326 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1326 z dnia 5 sierpnia 2019 r. w sprawie norm zharmonizowanych dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE (Dz.U. L 206 z 6.8.2019, s. 27).

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1326 dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy
„10.	EN 55011:2016 Urządzenia przemysłowe, naukowe i medyczne – Charakterystyki zaburzeń o częstotliwości radiowej – Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru EN 55011:2016/A1:2017 EN 55011:2016/A11:2020
11.	EN 55014-1:2017 Kompatybilność elektromagnetyczna – Wymagania dotyczące przyrządów powszechnego użytku, narzędzi elektrycznych i podobnych urządzeń – Część 1: Emisja EN 55014-1:2017/A11:2020
12.	EN IEC 55015:2019 Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru zaburzeń radioelektrycznych wytwarzanych przez elektryczne urządzenia oświetleniowe i urządzenia podobne EN IEC 55015:2019/A11:2020
13.	EN 55032:2015 Kompatybilność elektromagnetyczna urządzeń multimedialnych – Wymagania dotyczące emisji EN 55032:2015/A11:2020
14.	EN 62026-2:2013 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa – Interfejsy sterowników (CDI) – Część 2: Interfejs czujnika napędu (AS-i) EN 62026-2:2013/A1:2019”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1326 dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy	Data wycofania
„7.	EN 55011:2009 Urządzenia przemysłowe, naukowe i medyczne – Charakterystyki zaburzeń o częstotliwości radiowej – Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru EN 55011:2009/A1:2010	4 maja 2022 r.
8.	EN 55014-1:2006 Kompatybilność elektromagnetyczna – Wymagania dotyczące przyrządów powszechnego użytku, narzędzi elektrycznych i podobnych urządzeń – Część 1: Emisja EN 55014-1:2006/A1:2009 EN 55014-1:2006/A2:2011	4 maja 2022 r.
9.	EN 55015:2013 Poziomy dopuszczalne i metody pomiaru zaburzeń radioelektrycznych wytwarzanych przez elektryczne urządzenia oświetleniowe i urządzenia podobne	4 maja 2022 r.
10.	EN 55032:2012 Kompatybilność elektromagnetyczna urządzeń multimedialnych – Wymagania dotyczące emisji EN 55032:2012/AC:2013	4 maja 2022 r.
11.	EN 62026-2:2013 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa – Interfejsy sterowników (CDI) – Część 2: Interfejs czujnika napędu (AS-i)	4 maja 2022 r.”

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2020/1631**z dnia 22 października 2020 r.****w sprawie przekazania uprawnień do podejmowania decyzji w odniesieniu do przekazywania poufnych informacji statystycznych dotyczących statystyki gospodarczej i finansowej Urzędowi Statystycznemu Unii Europejskiej (Eurostatowi) (EBC/2020/53)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 8a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 do przekazywania poufnych informacji statystycznych pomiędzy członkiem Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), który zebrał te informacje, a organem Europejskiego Systemu Statystycznego (ESS) może dojść pod warunkiem że przekazywanie to jest niezbędne do skutecznego opracowywania, tworzenia, rozpowszechniania lub poprawy jakości statystyki europejskiej w zakresie odpowiednich kompetencji ESS i ESBC oraz pod warunkiem że konieczność tę uzasadniono.
- (2) W art. 8a rozporządzenia (WE) nr 2533/98 przewidziano dalsze środki ostrożności mające zastosowanie po wymianie poufnych informacji statystycznych pomiędzy ESBC a ESS, tj. każde dalsze przekazanie informacji następujące po ich pierwszym przekazaniu wymaga wyraźnego zezwolenia organu, który takie informacje zebrał, a ponadto poufnych informacji statystycznych nie należy wykorzystywać do celów innych niż cele statystyczne, np. do celów administracyjnych, podatkowych lub do celów postępowań sądowych.
- (3) Zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 ⁽²⁾ Urząd Statystyczny Unii Europejskiej (Eurostat) wykorzystuje poufne dane uzyskane wyłącznie do celów tworzenia statystyki europejskiej wyłącznie do celów statystycznych, chyba że dana jednostka statystyczna wyrazi jednoznaczną zgodę na wykorzystanie tych danych do innych celów. Ponadto, zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 223/2009, Eurostat podejmuje wszelkie niezbędne środki regulacyjne, administracyjne, techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia ochrony fizycznej i logicznej poufnych danych. Na tej podstawie Eurostat potwierdził Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC), że zapewni poufność przekazywanych informacji statystycznych, które zostaną wykorzystane wyłącznie do celów statystycznych i nie będą podlegały dalszemu ujawnianiu. W związku z powyższym Rada Prezesów EBC oceniła, że Eurostat wprowadził niezbędne środki w celu ochrony poufności poufnych informacji statystycznych dotyczących statystyki gospodarczej i finansowej przekazywanych przez EBC.
- (4) W marcu 2003 r. EBC i Eurostat zawarły protokół ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej ⁽³⁾ (zwany dalej „protokołem ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej”) m.in. w celu ustalenia zasad wymiany i powielania danych. Punkt G tego protokołu ustaleń stanowi, że uzgodnienia dotyczące terminowej wymiany danych zostaną określone w umowie o gwarantowanym poziomie usług, dotyczącej również wymiany poufnych danych statystycznych. W związku z tym umowa o gwarantowanym poziomie usług dotycząca wymiany danych ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

⁽³⁾ Protokół ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej pomiędzy Dyрекcją Generalną ds. Statystyki Europejskiego Banku Centralnego (DG ds. Statystyki) a Urzędem Statystycznym Wspólnot Europejskich (Eurostatem) (Memorandum of Understanding on economic and financial statistics between the Directorate General of the European Central Bank (DG Statistics) and the Statistical Office of the European Communities (Eurostat)) (Bruksela, 10 marca 2003 r.), MOU/2003/03101.

⁽⁴⁾ Umowa o gwarantowanym poziomie usług dotycząca wymiany danych pomiędzy Dyрекcją Generalną ds. Statystyki Europejskiego Banku Centralnego (DG ds. Statystyki) a Urzędem Statystycznym Wspólnot Europejskich (Eurostatem) (Service Level Agreement (SLA) on Data Exchanges between the Directorate General Statistics of the European Central Bank (DG Statistics) and the Statistical Office of the European Communities (Eurostat)) – załącznik nr 2 do protokołu ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej pomiędzy Eurostatem a DG ds. Statystyki (luty 2008 r.), MOU/2008/02011.

zamieszczona w załączniku nr 2 do protokołu ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej i zawarta w lutym 2008 r., określa odpowiednie obowiązki związane z wymianą danych pomiędzy Dyрекcją Generalną ds. Statystyki EBC a Eurostatem oraz tryby i sposoby takiej wymiany. W załączniku nr 1 do wspomnianej umowy o gwarantowanym poziomie usług szczegółowo określono informacje statystyczne mające być przedmiotem wymiany między Eurostatem a EBC. Informacje te obejmują między innymi: kwartalną statystykę rachunków finansowych, statystykę pozycji bilansowych monetarnych instytucji finansowych (MIF), statystykę stóp procentowych MIF oraz statystykę zagraniczną, które są gromadzone, odpowiednio, na podstawie wytycznych EBC/2013/24 ⁽⁵⁾, rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33) ⁽⁶⁾, rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 (EBC/2013/34) ⁽⁷⁾ oraz wytycznych EBC/2011/23 ⁽⁸⁾.

- (5) W celu usprawnienia procesu decyzyjnego EBC w zakresie decyzji w sprawie przekazywania Eurostatowi poufnych informacji dotyczących statystyki gospodarczej i finansowej do celów określonych w protokole ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej, a także decyzji w sprawie wprowadzenia do umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych zmian, które mogą być niezbędne do przekazania Eurostatowi poufnych informacji statystycznych, konieczne jest umożliwienie przekazania niektórych uprawnień decyzyjnych, zgodnie z niniejszą decyzją w sprawie przekazania uprawnień. Decyzja delegowana w sprawie przekazania Eurostatowi poufnych informacji dotyczących statystyki gospodarczej i finansowej obejmuje informacje na poziomie UE, strefy euro i krajowym, a także dane krajowe gromadzone na podstawie aktów prawnych EBC.
- (6) Zgodnie z art. 12 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego Rada Prezesów może zdecydować o przekazaniu pewnych uprawnień Zarządowi.
- (7) Zgodnie z ogólnymi zasadami przekazywania uprawnień opracowanymi i potwierdzonymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej przekazanie uprawnień decyzyjnych powinno mieć ograniczony zakres, być proporcjonalne i oparte na określonych kryteriach. W świetle warunków określonych w art. 8a rozporządzenia (WE) nr 2533/98, które mają zastosowanie do każdorazowego przekazania poufnych informacji statystycznych Eurostatowi, oraz w świetle ograniczenia niniejszej decyzji do przekazywania poufnych informacji statystycznych do celów wynikających z protokołu ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej, wymagające podjęcia decyzje delegowane mają charakter techniczny, a nie polityczny, co oznacza, że kryteria przekazania uprawnień powinny pozostać stosunkowo ogólne.
- (8) W przypadku niespełnienia kryteriów przyjęcia decyzji delegowanej decyzje w sprawie przekazania poufnych informacji statystycznych Eurostatowi powinny być przyjmowane przez Radę Prezesów na wniosek Zarządu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „poufne informacje statystyczne” – poufne informacje statystyczne w rozumieniu art. 1 pkt 12 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- 2) „decyzja delegowana” – decyzję podjętą w wyniku przekazania przez Radę Prezesów uprawnień zgodnie z niniejszą decyzją;
- 3) „protokół ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej” – protokół ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej pomiędzy Dyрекcją Generalną ds. Statystyki Europejskiego Banku Centralnego (DG ds. Statystyki) a Urzędem Statystycznym Wspólnot Europejskich (Eurostatem) z dnia 10 marca 2003 r.;
- 4) „umowa o gwarantowanym poziomie usług dotycząca wymiany danych” – umowę o gwarantowanym poziomie usług dotyczącą wymiany danych pomiędzy Dyрекcją Generalną ds. Statystyki Europejskiego Banku Centralnego (DG ds. Statystyki) a Urzędem Statystycznym Wspólnot Europejskich (Eurostatem) zawartą w lutym 2008 r. z późniejszymi zmianami wprowadzonymi zgodnie z jej warunkami, stanowiącą załącznik nr 2 do protokołu ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej.

⁽⁵⁾ Wytyczne EBC/2013/24 z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych rachunków finansowych (Dz.U. L 2 z 7.1.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (EBC/2013/34) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 51).

⁽⁸⁾ Wytyczne EBC/2011/23 z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie statystyki zagranicznej (Dz.U. L 65 z 3.3.2012, s. 1).

Artykuł 2

Przekazywanie poufnych informacji statystycznych Eurostatowi

1. Rada Prezesów niniejszym przekazuje Zarządowi uprawnienia do podejmowania decyzji o przekazaniu Eurostatowi poufnych informacji statystycznych w zakresie wynikającym z protokołu ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej.
2. Decyzja w sprawie przekazania przez EBC poufnych informacji statystycznych Eurostatowi zgodnie z ust. 1 może być podjęta w drodze decyzji delegowanej wyłącznie w przypadku spełnienia kryteriów przyjmowania decyzji delegowanych określonych w art. 4.

Artykuł 3

Zmiany umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych

1. Rada Prezesów niniejszym przekazuje Zarządowi uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie zmiany umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych w zakresie niezbędnym do przekazywania Eurostatowi poufnych informacji statystycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1.
2. Decyzja w sprawie zmiany umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych w zakresie niezbędnym do przekazywania Eurostatowi poufnych informacji statystycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1, zgodnie z ust. 1, może być podjęta w drodze decyzji delegowanej wyłącznie w przypadku spełnienia kryteriów przyjmowania decyzji delegowanych określonych w art. 4.

Artykuł 4

Kryteria przyjmowania decyzji delegowanych w sprawie przekazania poufnych informacji statystycznych Eurostatowi i w sprawie zmiany umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych

1. Decyzja w sprawie przekazania Eurostatowi poufnych informacji statystycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1, lub w sprawie zmiany umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych, odpowiednio na podstawie art. 2 i 3, może być podjęta w drodze decyzji delegowanej wyłącznie w przypadku, gdy przekazanie takie jest konieczne do skutecznego opracowywania, tworzenia, rozpowszechniania lub poprawy jakości europejskiej statystyki gospodarczej i finansowej oraz gdy konieczność ta została należycie uzasadniona. Poufne informacje statystyczne, o których mowa w art. 2 ust. 1, przekazywane Eurostatowi muszą być odpowiednie i właściwe, a ich zakres nie może być zbyt szeroki, biorąc pod uwagę ich rolę.
2. Decyzja w sprawie przekazania Eurostatowi poufnych informacji statystycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1, lub w sprawie zmiany umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych, odpowiednio na podstawie art. 2 i 3, może być podjęta w drodze decyzji delegowanej, tylko jeżeli spełnione zostaną wszystkie następujące warunki:
 - a) informacje takie będą Eurostatowi niezbędne do celu zapewnienia miarodajnej kompilacji europejskiej statystyki gospodarczej i finansowej lub oceny jakości wkładów do takiej zagregowanej statystyki;
 - b) Eurostat zobowiąże się do uzyskania uprzedniej zgody na dalsze przekazywanie poufnych informacji statystycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1, po ich pierwszym przekazaniu;
 - c) wniosek będzie dotyczył informacji objętych zakresem protokołu ustaleń w sprawie statystyki gospodarczej i finansowej; oraz
 - d) przekazanie takich informacji nie będzie miało negatywnego wpływu na wykonywanie przez ESBC jego zadań.

Komitet ds. Statystyki ESBC przedstawia Zarządowi ocenę spełnienia warunków, o których mowa w lit. a)–d).

3. Radę Prezesów powiadamia się w odpowiednim czasie o każdej decyzji podjętej przez Zarząd na podstawie art. 2 i 3.
4. W przypadku niespełnienia jednego lub większej liczby kryteriów przyjęcia decyzji delegowanej określonych w ust. 1 lub 2 decyzje w sprawie przekazania Eurostatowi poufnych informacji statystycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz w sprawie zmiany umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczącej wymiany danych w zakresie niezbędnym do przekazania Eurostatowi poufnych informacji statystycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1, są przyjmowane przez Radę Prezesów na wniosek Zarządu.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 22 października 2020 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

ZALECENIA

ZALECENIE RADY (UE) 2020/1632

z dnia 30 października 2020 r.

w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w strefie Schengen w odpowiedzi na pandemię COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. c) i e) i art. 292 zdanie pierwsze i drugie,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 67 TFUE Unia stanowi przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewnia się brak kontroli osób na granicach wewnętrznych. Zgodnie z dorobkiem Schengen granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa. Obejmuje to obywateli państw trzecich legalnie przebywających w UE i obywateli państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego, którzy mogą swobodnie przemieszczać się po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres 90 dni w okresie 180-dniowym.
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. dyrektor generalny Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ogłosił stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym w związku z globalnym występowaniem nowego koronawirusa powodującego chorobę koronawirusową z 2019 r. (COVID-19). W dniu 11 marca 2020 r. WHO ogłosiło, że COVID-19 można charakteryzować jako pandemię.
- (3) Aby ograniczyć rozprzestrzenianie się wirusa, państwa członkowskie przyjęły różne środki, z których część – np. ograniczenia dotyczące wjazdu lub wymogi odbycia kwarantanny przez osoby podróżujące przekraczające granicę – miała wpływ na prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich. Środki te w niektórych przypadkach miały również wpływ na brak odprawy granicznej osób, niezależnie od obywatelstwa, przy przekraczaniu granic wewnętrznych w strefie Schengen.
- (4) Zalecenie Rady (UE) 2020/1475 ⁽¹⁾ określa ogólne zasady i wspólne kryteria, w tym wspólne progi, do stosowania przy rozważaniu wprowadzenia ograniczeń swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19. Ustanawia ono również wspólne ramy w odniesieniu do możliwych środków dotyczących osób podróżujących z obszarów podwyższonego ryzyka. Zaleca państwom członkowskim koordynację oraz informowanie opinii publicznej o nałożeniu środków ograniczających.
- (5) Ponieważ swoboda przepływu osób na rynku wewnętrznym, o której mowa w art. 26 TFUE, ściśle współistnieje z brakiem kontroli osób na granicach wewnętrznych w strefie Schengen, o którym mowa w art. 67 i 77 TFUE, i ze względu na konieczność przestrzegania spójności i integralności dorobku Schengen, niniejsze zalecenie powinno zapewnić, by państwa członkowskie stosowały to samo skoordynowane podejście podczas stosowania dorobku Schengen w odniesieniu do braku na granicach wewnętrznych odprawy granicznej osób, niezależnie od ich obywatelstwa.
- (6) Państwa członkowskie powinny zatem, zapewniając brak odprawy granicznej osób, niezależnie od ich obywatelstwa, na granicach wewnętrznych w strefie Schengen, stosować także zasady, wspólne kryteria i wspólne ramy środków ustanowione w zaleceniu (UE) 2020/1475.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego zalecenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.

⁽¹⁾ Zalecenie Rady (UE) 2020/1475 z dnia 13 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3).

- (8) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽³⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii niniejsze zalecenie jest aktem opartym na dorobku Schengen w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽³⁾.
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁴⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁵⁾.
- (12) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁶⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Państwa członkowskie powinny stosować zalecenia dotyczące ogólnych zasad, wspólnych kryteriów, wspólnych progów i wspólnych ram środków, w tym zalecenia dotyczące koordynacji i informowania ustanowione w zaleceniu (UE) 2020/1475.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 października 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

⁽³⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)